ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου **1943** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **61**

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2205)1943

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομ. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσαν ἐφ' ἅπαξ φορολογίαν τῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων, δὲν ὑπόκεινται ἐκ τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν τίτλων, ἐκεῖνοι δι' οὓς βάσει τῶν καθορισθέντων ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1527)42 Ν. Δ. Ἐπιτροπῆς συντελεστῶν ὑπερτιμήσεως διὰ τοὺς καθ' ἕκαστα μῆνας τῆς περιόδου ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1942, δὲν ἀποδίδεται δι' οὐδένα τῶν μηνῶν τῆς χρονικῆς ταύτης περιόδου ἀξία αὐτῶν ἀνωτέρα τοῦ διπλασίου τῆς ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς 7 Ἰουνίου 1941 τιμῆς των.

2. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων ἐκ τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, οἵτινες εἶχον δοθῆ εἰς ἀσφάλειαν δανείου ἢ πιστώσεως, ἐὰν βάσει τῶν ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς καθορισθέντων συντελεστῶν ὑπερτιμήσεως διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1942, ἀποδίδεται ἀξία αὐτῶν δι' ἄλλους μὲν μῆνας τῆς χρονικῆς ταύτης περιόδου ἀνωτέρα τοῦ διπλασίου τῆς ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς 7 Ἰουνίου 1941 τιμῆς των, δι' ἄλλους δὲ μῆνας τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου τιμὴ κατωτέρα τοῦ διπλασίου τῆς ἐν τῷ αὐτῷ δελτίῳ τιμῆς των, δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου α') ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Ν. Δ)τος ἐπιβληθέντος φόρου ἐὰν οἱ τίτλοι οὗτοι ἀπεδόθησαν εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐν χρόνῳ καθ' ὃν ὁ ἀντίστοιχος πρὸς τὸν μῆνα τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν συντελεστὴς ὑπερτιμήσεως δὲν ἀποδίδει ἀξίαν αὐτῶν ἀνωτέραν τοῦ διπλασίου τῆς ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς 7 Ἰουνίου 1941 τιμῆς των ἢ β') ὁ περιορισμὸς τοῦ φόρου τούτου ἐὰν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὸν μῆνα τῆς ἀποδόσεως, ἢ πρὸς τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1942, ἐπὶ μὴ ἀποδοθέντων μέχρι τότε τίτλων, συντελεστοῦ ὑπερτιμήσεως, ἡ ἀποδιδομένη ἀξία των εἶναι μὲν ἀνωτέρα τοῦ διπλασίου τῆς ἐν τῷ ὡς ἄνω δελτίῳ τιμῆς των, οὐχὶ ὅμως ἀνωτέρα καὶ τοῦ τριπλασίου αὐτῆς.

3. Ἐπὶ τῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν τίτλων τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1941 ὡς ἐνεχύρων διὰ τὴν ἀσφάλειαν δανείου ἢ πιστώσεως δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου α') ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διατάγματος ἐπιβληθέντος φόρου, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ αἰτοῦντος ἡ ὑπερτίμησις τῶν τίτλων τούτων δὲν ἦτο μεγαλυτέρα τοῦ διπλασίου τῆς ὀνομαστικῆς των ἀξίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἢ κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1942 ἐπὶ μὴ ἀποδοθέντων μέχρι τότε τίτλων ἢ β') ὁ περιορισμὸς τοῦ φόρου τούτου ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἡ ὑπερτίμησις τῶν τίτλων καθ' ἕκαστον τῶν ὡς ἄνω χρόνων ἦτο μὲν μεγαλυτέρα τοῦ διπλασίου τῆς ὀνομαστικῆς των ἀξίας, οὐχὶ ὅμως καὶ τοῦ τριπλασίου αὐτῆς.

4. Ἐπὶ πλειόνων ἀσφαλειῶν (ὑποθήκης, ἐνεχύρου κλπ.) ὑφισταμένων καθ' ἕκαστον τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διατάγματος διαλαμβανομένων χρόνων μέχρι τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1942, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ αὐτοῦ δανείου ἢ πιστώσεως, δύναται, ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν ἀσφαλειῶν τούτων περιλαμβάνονται καὶ τίτλοι ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διάταγμα φορολογίαν, νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὁ περιορισμὸς τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διατάγματος φόρου.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ μὴ ὁμοειδῶν τίτλων, ἐὰν μεταξὺ τούτων περιλαμβάνωνται καὶ τίτλοι ἐκ τῶν περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Αἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους αἰτήσεις ὑποβάλλονται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1527)42 Νομ. Διατάγματος Ἐπιτροπὴν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων κρίνει κατὰ πεποίθησίν, λαμβάνουσα συναφῶς ὑπ' ὄψει τὴν ὑπερτίμησιν τῶν τίτλων κατὰ τὸν μέχρι τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1942 χρόνον τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1942, ἐπὶ μὴ ἀποδοθέντων μέχρι τότε τίτλων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τυχὸν ὠφέλειαν τοῦ ὀφειλέτου ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως ἄλλων τίτλων αὐτοῦ δοθέντων εἰς ἀσφάλειαν ἑτέρου δανείου ἢ πιστώσεως.

Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἐργασίαν της συμμετέχουσι μετὰ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1527)1942 μελῶν ἀπὸ κοινοῦ ἀμφότεροι, ὅ τε ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑνώσεως Τραπεζῶν καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐὰν ἀποφανθῇ ὑπὲρ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διατάγματος φόρου, δὲν δύναται νὰ καθορίσῃ τοῦτον εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 75)00 τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τίτλων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἢ κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1942 ἐπὶ μὴ ἀποδοθέντων μέχρι τότε τίτλων. Ἐπὶ τίτλων περὶ ὧν τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ 75)00 τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τίτλων ποσὸν τοῦ καταβλητέου φόρου κρίνεται ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ὑπερτιμήσεως πάντων τῶν μὴ ὁμοειδῶν τίτλων.

7. Αἱ περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ περιορισμοῦ τοῦ φόρου ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς οὐδὲν συνεπάγονται ἀποτέλεσμα ἂν δὲν ἤθελον ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

8. Ἐὰν ἡ περὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ φόρου αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου ἤθελε γίνῃ δεκτή, ἡ διὰ τὸν φόρον δήλωσις τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑποχρέου πρὸς δήλωσιν ἐγχειρίζεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτον ἀνακοινώσεως τῆς ἐγκριτικῆς τοῦ περιορισμοῦ τοῦ φόρου ἀποφάσεως.

Ἡ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐγχείρισις δηλώσεως ἐπάγεται τὴν ἐπιβολὴν προσαυξήσεως ἴσης πρὸς τὰ εἴκοσι πέντε ἑκατοστὰ τοῦ φόρου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἐγκριθῇ ὁ περιορισμὸς τοῦ φόρου ὁ ἐπὶ πλέον καταβληθεὶς τοιοῦτος βάσει δηλώσεως ἐγχειρισθείσης τυχὸν μέχρι τῆς ἀνακοινώσεως τῷ ἐνδιαφερομένῳ τῆς περὶ περιορισμοῦ τοῦ φόρου ἀποφάσεως ἐπιστρέφεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταβαλόντος ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως αὐτῷ τῆς ἐγκριτικῆς τοῦ περιορισμοῦ τοῦ φόρου ἀποφάσεως.

9. Ἐὰν ἡ περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ περὶ περιορισμοῦ τοῦ φόρου αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου ἤθελεν ἀπορριφθῇ ἢ μετὰ τοῦτο ἐγχειριζομένη δήλωσίς του ὑπόκειται εἰς προσαύξησιν ἴσην πρὸς τὰ εἴκοσι πέντε ἑκατοστὰ τοῦ φόρου.

10. Μέχρις ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ φορολογουμένου περὶ περιορισμοῦ τοῦ φόρου, δὲν ἀποκλείεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἡ ἔκδοσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος πράξεώς του.

Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐὰν μὲν ἤθελεν ἐγκριθῇ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου ἢ ἤθελεν ἐγκριθῇ ὁ περιορισμὸς τοῦ φόρου καὶ ἤθελε διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποβληθῇ δήλωσις ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀκυροῦται αὐτοδικαίως. ἐὰν ὅμως ἤθελε παραλειφθῇ ἡ ἐγχείρισις δηλώσεως διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ περιορισμοῦ τοῦ φόρου, τότε ἡ πρᾶξις ἰσχύει κατὰ τὸ μέρος καθ' ὃ ἐγκρίσει ὁ περιορισμὸς τοῦ φόρου, ὁ δὲ συμπλ. ἐπὶ πλέον βεβαιωθεὶς φόρος ἐκπίπτεται εἴτε ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἐπιστρέφεται ὁ ἐπὶ πλέον συνολ. καταβληθεὶς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταβαλλόντος ὑποβαλλομένῃ διὰ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως αὐτῷ τῆς ἐγκριτικῆς τοῦ περιορισμοῦ τοῦ φόρου ἀποφάσεως.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε ζητηθῇ ἀσκηθῇ προσφυγὴ κατὰ τῆς πράξεως καὶ ἤθελεν ἔχει ἐκδοθῇ ἀπόφασις τῆς Ἐνδιαστάτου Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 πρὸ τῆς περὶ περιορισμοῦ τοῦ φόρου ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1527) 1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν ἔχει ἀσκηθῇ ἔφεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς πρωτοβαθμίου Ἐνδιαστατικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 καὶ ἤθελεν ἔχει ἐκδοθῇ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου δευτεροβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου περὶ τῆς περὶ περιορισμοῦ τοῦ φόρου ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1527)1942 Νομ. Διατάγματος Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐπιβληθεῖσαν φορολογίαν ὀφειλόται ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων, ὅταν τὸ κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1941 ποσὸν τῆς ὀφειλῆς δὲν ἦτο ἀνώτερον τῶν 20.000 δραχμῶν προκειμένου δὲ περὶ ὀφειλετῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ὡς καὶ περὶ ὑπαλλήλων Ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου, ὅταν τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὀφειλῆς των δὲν ἦτο ἀνώτερον τῶν 100.000 δραχμῶν.

2. Ἐπὶ ἀφειλῶν ἐξοφληθεισῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1941 ἢ ὑφισταμένων ἀνεξοφλήτων κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1942, τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσὰ ἐκπίπτονται ὡς ἀφορολόγητα ἐφ' ἅπαξ ἐκ τοῦ κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Ν. Διατάγματος εἰς βαρύτερον φορολογικὸν ποσοστὸν ὑποκειμένου τμήματος τῆς ὀφειλῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1792)1942, προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις «λογιζομένων ὡς κεφαλαίου καὶ τῶν κεφαλαιοποιηθέντων τόκων».

2. Ἐπὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν ἐκ δανείων ἢ πιστώσεων ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων, πᾶσαι αἱ μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1941 καταβολαὶ τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸν πιστωτὴν λογίζονται γενόμεναι ἔναντι τοῦ κεφαλαίου μέχρι καλύψεως τοῦ κατὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1941 ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792) 1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος εἶναι ὅτι εἰς τὴν δι' αὐτοῦ ἐπιβληθεῖσαν φορολογίαν δὲν ὑπόκεινται ὀφειλέται ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων, ὅταν οἱ δι' ἀσφάλειαν τοῦ δανείου ἢ τῆς πιστώσεως τίτλοι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἀλλ' εἰς τρίτον συστήσαντα τὸ ἐνέχυρον ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου, ἐὰν τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἀποδεικνύωνται ἐκ τῆς δανειακῆς συμβάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πράξεων καταθέσεως τοῦ ἐνεχύρου.

2. Ἐπὶ τοιούτων ὀφειλῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀλλ' εἰς τρίτον, ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ τελευταίου σύστασις τοῦ ἐνεχύρου ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου δὲν ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς δανειακῆς συμβάσεως, δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἡ ἐξαίρεσις τῶν τίτλων τούτων ἀπὸ τῆς φορολογίας, ὑποβαλλομένης σχετικῆς περὶ τούτου αἰτήσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1527)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 5, 7 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ὡς καὶ τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

3. Ἐπὶ τῶν περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεων, ἐὰν πλὴν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν τρίτον τίτλων ἐδόθησαν εἰς ἐνέχυρον καὶ τίτλοι ἀνήκοντες εἰς τὸν ὀφειλέτην, δύναται νὰ χωρήσῃ περιορισμὸς τοῦ φόρου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 5-10 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ ἀποσβέσεων ἐξ ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων, ἐνεργηθεισῶν μέχρι τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1942 εἰς τὰ βιβλία Τραπεζῶν καὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἢ ἄλλων πιστωτικῶν ὀργανισμῶν, λόγῳ μειώσεως ἢ ἐκμηδενίσεως τῆς ἀξίας τῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων τῶν ὀφειλετῶν των, δύναται νὰ χωρήσῃ περιορισμὸς τοῦ φόρου ἢ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῶν παραγράφων 5-10 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπὶ ὑφισταμένων κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1942 ὀφειλῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πιστωτοῦ ἡ ἀξία τούτων κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν καλύπτῃ τὴν ἀνεξόφλητον ὀφειλὴν μετὰ τῶν τόκων αὐτῆς καὶ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Δια-

άγματος φόρον, δύναται ὁ πιστωτὴς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην πρόσθετον ἀσφάλειαν διὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, ἢ τὴν κάθεσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου εἰς τὸν πιστωτήν, κοινοποιουμένης περὶ τούτου σχετικῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ (8) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀνωτέρω ἐπιταγῆς, ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ ὀφειλέτης δὲν παράσχῃ τὴν πρόσθετον ἀσφάλειαν ἢ δὲν κατάθέσῃ εἰς τὸν πιστωτὴν τὸν φόρον, τὸ ὀφειλόμενον καθίσταται ἀπαιτητὸν καὶ ὁ πιστωτὴς δικαιοῦται νὰ προβῇ εἰς ἐκποίησιν τοῦ ἐνεχύρου πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἀπαιτήσεώς του καὶ πρὸς πληρωμὴν τοῦ φόρου.

Διὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐκποίησιν, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ τίτλων ἐκ τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, οὗτοι ἐκποιοῦνται χρηματιστηριακῶς ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ τίτλων μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ἡ ἐκποίησις τούτων γίνεται ἄνευ τῶν διατυπώσεων τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 7 Ἰουλίου 1923 «περὶ βιβλικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν», ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης :

α) Ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ἀπὸ τούτου ὁριζομένου ἀναπληρωτοῦ του,

β) ἐκ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπόπτου τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

γ) ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντοῦ Ἐγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζομένου ἀναπληρωτοῦ του καὶ

δ) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ πιστωτοῦ.

Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς του, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς τῶν ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον Ὑπουργικοῦ γραμματέως παλλήλων τῆς Διευθύνσεως Ἐγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Δι' ἑκάστην ἐκποίησιν τίτλων συντάσσεται πρακτικὸν ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως εἰς τὸ ὁποῖον παραιτήτως δέον νὰ γίνηται μνεία τοῦ εἴδους καὶ ἀριθμοῦ τῶν ἐκποιουμένων τίτλων, τοῦ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τούτων πραγματοποιουμένου τιμήματος καὶ τοῦ ὀνοματεπωνύμου καὶ κατοικίας τοῦ ἀγοραστοῦ, προσυπογράφοντος καὶ τούτου εἰς τὸ πρακτικόν. Ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ μερίμνῃ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποστέλλεται εἰς τὸν πιστωτὴν καὶ εἰς τὸν Z' Οἰκονομικὸν Ἔφορον Ἀθηνῶν, ὑποχρεούμενον νὰ βεβαιώσῃ τοῦτο εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἐὰν πρόκειται περὶ πιστωτοῦ ἔχοντος τὴν ἕδραν του εἰς ἄλλην πόλιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰδοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου πιστωτοῦ ἐντὸς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὑπὸ τούτου ὁριζομένης ἡμέρας ἐκποιήσεως τῶν τίτλων, παραδίδεται δ' ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πιστωτοῦ εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν καὶ πίνακα περιέχων τοὺς ἐκποιητέους τίτλους ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς πρὸς τὸν πιστωτὴν ὀφειλῆς τοῦ ὀφειλέτου του.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν τίτλων οἱ τίτλοι οὗτοι παραδίδονται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ πιστωτοῦ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, μετὰ δὲ τὴν ἐκποίησιν οἱ ἐκποιηθέντες τίτλοι παραδίδονται εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐπὶ τῇ ἀμέσῳ ὑπὸ τούτου καταβολῇ τοῦ τιμήματος.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκποίησις τῶν τίτλων ὑπόκειται εἰς τὰ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925 περὶ φορολογίας τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων, ἐν συναρμῷ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2041)1942 Νομοθ. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τελῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων» τέλη, καταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ τῶν ἐκποιουμένων τίτλων.

2. Εἷς ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὸν Γραμματέα αὐτῆς παρέχεται ἀποζημίωσις δι' ἑκάστην συνεδρίασιν ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων, καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκποιήσεως τῶν τίτλων, βάσει καταστάσεων συνταχθεισῶν ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ἐκ τοῦ πραγματοποιουμένου τιμήματος τῆς ἐκποιήσεως τῶν τίτλων παρακρατεῖται ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως καὶ κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Γενικῶν Ἐσόδων τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδιδομένου περὶ τῆς τοιαύτης καταθέσεως γραμματίου παραλαβῆς, ὅπερ προσαρτᾶται εἰς τὰς κατὰ τὸ αὐτὸ προηγούμενον ἐδάφιον καταστάσεις πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῆς. Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης ὑπόλοιπον τοῦ προϊόντος τῆς ἐκποιήσεως τῶν τίτλων παραδίδεται μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκποιήσεως εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πιστωτοῦ, συνταχθησομένου σχετικοῦ περὶ τούτου πρακτικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ἐκ τοῦ πραγματοποιουμένου καὶ παραδιδομένου εἰς τὸν πιστωτὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τιμήματος τῆς ἐκποιήσεως τῶν τίτλων, ὁ πιστωτὴς δικαιοῦται νὰ κρατήσῃ τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος τοῦ ὀφειλέτου κατὰ κεφάλαιον καὶ τόκους μετὰ τῶν ἐξόδων ἐπιταγῆς καὶ πάσης ἄλλης διὰ τὴν ἐκποίησιν δαπάνης τὸ δὲ ὑπόλοιπον ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐκ τοῦ ὁδοῦ ὀφειλῆς τοῦ ὀφειλέτου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον δήλωσιν περιέχουσαν πλὴν τῶν εἰς τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Ν. Διατάγματος στοιχείων καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως τῶν τίτλων ὡς καὶ τὸ τίμημα ἀφ' οὗ ἐπωλήθησαν, μετὰ λεπτομεροῦς ἀντιγραφῆς τῶν καθ' ἕκαστα κονδυλίων ἅτινα παρεκρατήθησαν ἐξ αὐτοῦ.

Τοιαύτην ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως τῶν τίτλων δήλωσιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐγχειρίσῃ ὁ πιστωτὴς καὶ ὅταν τὸ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως δὲν ἀφῆκεν ὑπόλοιπον ποὸς κατάθεσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἔναντι τῆς ἐκ τοῦ φόρου ὀφειλῆς τοῦ ὀφειλέτου.

Ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον περιπτώσεων ἐὰν ὁ ἐπιτρέπων τὴν ἐκποίησιν τῶν τίτλων πιστωτὴς ἔχῃ τὴν ἕδραν του εἰς πόλιν ἄλλην πλὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, δύναται νὰ ἐγχειρίσῃ τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια τῆς παρούσης παραγράφου δήλωσίν του εἰς τὸν Z' Οἰκονομικὸν Ἔφορον Ἀθηνῶν, ὑποχρεούμενον νὰ διαβιβάσῃ ταύτην εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον τοῦ τόπου ἔνθα ἡ ἕδρα τοῦ καταστήματος τοῦ πιστωτοῦ.

4. Ἐγχειριζομένης δηλώσεως διὰ τὰς περιπτώσεις περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ Δημόσιον δικαιοῦται νὰ ἀξιώσῃ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ τὴν καταβολὴν ὁλοκλήρου τοῦ φόρου, ἐὰν τὸ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως δὲν ἀφῆκεν ὑπόλοιπον πρὸς κατάθεσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἢ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ φόρου, ἐὰν τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κατατεθησόμενον ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ποσὸν δὲν καλύπτῃ τὸν φόρον.

5. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἵνα ἀξιώσῃ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τὴν ὁλικὴν ἢ συμπληρωματικὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ἀσκεῖται διὰ κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου σχετικῆς περὶ τούτου προσκλήσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς τοιαύτης προσκλήσεως δύναται ὁ φορολογούμενος διὰ δηλώσεώς του πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκ. Ἔφορον νὰ καταβάλῃ τὸν φόρον ἄνευ προσαυξήσεώς τινος, ἄλλως ὁ φόρος οὗτος ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου μετὰ προσαυξήσεως ἴσης πρὸς τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ αὐτοῦ.

6. Ἡ παράλειψις ἐγχειρίσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου δηλώσεως ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ συνεπάγεται τὴν ἐπιβολὴν εἰς βάρος του τοῦ φόρου μετὰ προσαυξήσεως ἴσης πρὸς τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ αὐτοῦ, διὰ πράξεως τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου κατὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομοθ. Διατάγματος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὰς ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1942 μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1942 γενομένας ἐξοφλήσεις ὀφειλῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων καὶ ἀποδόσεως ὑπὸ τῶν πιστωτῶν τῶν τίτλων τούτων, ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4, 5 καὶ 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομοθ. Διατάγματος ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν πιστωτὴν ὑποχρέωσις πρὸς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ὀφειλέτην, μὴ ἰσχυούσης διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 8.

1. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διατάγματος ὁριζόμενα διὰ τὰς δηλώσεις περὶ ὧν ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς δηλώσεις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμενόντων ὀφειλετῶν.

2. Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «α' Τὸ Δημόσιον καὶ τὰ διὰ τοῦ συστατικοῦ των νόμου χαρακτηριζόμενα ὡς νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, συμπεριλαμβανομένων εἰς ταῦτα καὶ τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως».

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ μέχρι τέλους Μαρτίου 1943 ἐγχειρίζοντες τὰς κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διάταγμα δηλώσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς προσαύξησιν λόγῳ ἐκπροθέσμου αὐτῶν.

Ἡ προθεσμία αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος πινάκων ὑπὸ τῶν πιστωτῶν.

2. Διὰ τὰς δηλώσεις περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος ὁρίζεται προθεσμία ἐγχειρίσεως αὐτῶν μέχρι τέλους Μαρτίου 1943.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία τῶν ἀνωτέρω δύο παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου, οὐχὶ ὅμως πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ εἰς τὰς παραγράφους ταύτας ὁριζομένου χρόνου.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς δηλώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ πιστωτοῦ δι' εὔλογον καὶ ἀποχρόντως δεδικαιολογημένην αἰτίαν, νὰ παραταθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ προθεσμία ἐγχειρίσεως τῆς δηλώσεως καὶ πέραν τῶν δύο μηνῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τῶν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένης.

Ἄρθρον 10.

Ὅπου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διατάγματος καὶ τοῦ παρόντος τοιούτου, ἐπιβάλλεται ἡ ὑποχρέωσις πρὸς δήλωσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην δύναται ὁ ὑπὸ τούτου ὀφειλόμενος φόρος νὰ καταβληθῇ εἰς δόσεις, ἐφ' ὅσον ἤθελε τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου πρὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ ἤθελε παρασχεθῇ ἐγγύησις.

Διὰ τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῆς εἰς δόσεις πληρωμῆς τοῦ φόρου ὡς καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δόσεων καὶ τοῦ χρόνου τῆς καταβολῆς ἑκάστης ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 5420 τοῦ 1932 Ἐπιτροπῆς.

Ἐγκρινομένης τῆς εἰς δόσεις πληρωμῆς αὗται δὲν δύνανται νὰ εἶναι πλείονες τῶν τεσσάρων καὶ ὁ χρόνος πληρωμῆς τῆς τελευταίας δόσεως οὐχὶ πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1943.

Ἡ διὰ τὴν εἰς δόσεις πληρωμὴν τοῦ φόρου ἐγγύησις τοῦ ὀφειλέτου δέον νὰ εἶναι πραγματική, συνισταμένη εἰς τὴν παροχὴν ὑποθήκης ἐξασφαλιζούσης κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς τὸ Δημόσιον, ἐπὶ ἀκινήτων τοῦ φορολογουμένου ἢ τρίτου ἐγγυητοῦ, ἢ εἰς τὴν προσαγωγὴν ἐγγυοδοτικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης ἐξασφαλιζούσης κατὰ κρίσιν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς τὸ Δημόσιον διὰ τὸν φόρον τοῦτον.

Ἐξαιρετικῶς προκειμένης καταβολῆς εἰς δόσεις φόρου μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 100.000 δραχμὰς δύναται νὰ παρασχεθῇ προσωπικὴ ἐγγύησις ἀξιοχρέου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου ἐγγυητοῦ, παρεχομένη διὰ συμβολαίου ἢ δι' ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ἐγγυητοῦ, συνταχθείσης ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Οἰκ. Ἐφόρου καὶ παραδιδομένης εἰς αὐτόν. Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ παραδεκτὸν τῆς εἰς δόσεις πληρωφῆς τοῦ φόρου, ὁ ἀριθμὸς τῶν καταβλητέων δόσεων καὶ ὁ χρόνος τῆς καταβολῆς ἑκάστης καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομ. Ἐφόρου.

Πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν παροχὴν τῆς ἐγγυήσεως ταύτης, ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης κλπ., ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, προσαρτῶνται δὲ ταῦτα εἰς τὰς βεβαιωτικὰς καταστάσεις.

Ἡ ἐγγύησις λύεται μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν δόσεων ἐνεργουμένων τῶν νομίμων διατυπώσεων διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ὑποθήκης καὶ ἀπευθυνομένων εἰς τὸν φορολογούμενον ἢ τὸν ἐγγυητὴν τῶν κατατεθέντων ἐγγυοδοτικῶν στοιχείων, ὅπου ἐγένετο δεκτὴ ἐγγυοδοτικὴ ἐπιστολὴ Τραπέζης ἢ προσωπικὴ ἐγγύησις.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καὶ 8 τοῦ παντὸς, αἵτινες ἰσχύουσιν ἀφ' ἧς ἴσχυσε καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942 Νομ. Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου